

22. møde.

Torsdag den 2. februar kl. 13.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddelte redaktør Thomas Christensen, at han er villig til at modtage det ved folketingsmand Kai Ibsens mandatnedlæggelse fra den 7. februar d. å. ledige mandat som medlem af folketinget.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om visse forholdsregler i henhold til De Forenede Nationers pagt.

(Lovforslaget (nr. 75) findes i tillæg A. sp. 1793, fremsættelsen i tidenden sp. 789).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Per Hækkerup: Jeg skal på min gruppes vegne anbefale lovforslaget til en hurtig behandling og vedtagelse.

Vi finder, at vore forpligtelser i henhold til FN's pagt gør det selvfølgeligt, at Danmark deltager i de sanktioner, som måtte være lovligt vedtaget, det vil sige vedtaget af sikkerhedsrådet, og vi finder også, at det er hensigtsmæssigt, at regeringen har den beføjelse at kunne iværksætte de foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne føre sådanne sanktioner ud i livet, og ikke i hvert enkelt tilfælde behøver at søge en særlig bemyndigelse her i salen, men kan klare det, sådan som det er foreslået i lovforslaget, efter drøftelse i det udenrigspolitiske nævn. Vi finder denne ordning både betryggende og tilstrækkelig smidig til, at man kan reagere hurtigt over for eventuelle sanktionsvedtagelser i De Forenede Nationer, og jeg anbefaler derfor lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Per Møller: Det umiddelbare sigte med dette lovforslag kan venstre give tilslutning

til, men udformningen af forslaget er således, at det må fremkalde alvorlige principielle og politiske betænkeligheder.

Det, der i første omgang sigtes mod, er at skabe en lovhjemmel til iværksættelse af sanktionerne imod Rhodesia i overensstemmelse med sikkerhedsrådets beslutning. Disse sanktioner vil venstre støtte, det gør vi ud fra mange forskellige betragtninger. Vi har ikke nogen som helst sympati med oprørsregeringen i Salisbury, vi har en positiv uvilje mod den racefilosofi, der er det politiske og ideologiske udgangspunkt for det styre, der er oprettet i Salisbury.

Vi lægger også vægt på hensynet til FN, som her for første gang i sin historie iværksætter sanktioner, da det er givet, at det vil spille en stor rolle, at denne sanktionspolitik ikke bryder sammen. Vi lægger tillige vægt på, at der ikke i denne sammenhæng kommer væsentlige danske interesser i klemme. Ud fra disse og beslægtede tankegange vil vi gerne støtte, at Danmark giver sin tilslutning til og medvirker aktivt ved gennemførelsen af sanktionspolitikken mod Rhodesia.

Hermed er ikke sagt, at vi ikke har vor tvivl og vor usikkerhed over for, hvad der kan komme ud af det hele. Det kunne bl. a. være fristende at grave lidt i spørgsmålet om, hvor berettiget og hvor holdbart det er, at man har stemplet udviklingen i Rhodesia som en trussel mod international fred og sikkerhed. I endnu højere grad og i særlig grad vil der nok være baggrund for at gøre sig tanker om, hvad der kommer ud af det hele. Der er ikke så dårlige holdepunkter for at frygte, at sanktionspolitikken bliver en fiasko, at den bliver virkningsløs, fordi det jo på forhånd er givet, at Rhodesias naboland mod syd ikke vil deltage, og at man derfor kan regne med den mulighed, at der vil blive så store huller i den sanktionsring, man vil lægge uden om Rhodesia, at der ikke kommer det ud af det, som man sigter imod.

Men lad nu disse usikkerhedsmomenter være, hvad de er; det bør vel være en afgørende betragtning for os, at vi i hvert fald fra dansk side gør, hvad vi kan gøre for at sikre, at det, FN er gået i gang med, lykkes. Det skal derfor stå helt klart, at vi over for den del af lovforslaget, som sigter på at give lovhjemmel til dansk deltagelse